

૨૬/૬ ગુજરાતી.

અમને બેનજર

ઉરદુ જ્ઞાન અને ગુજરાતી હરફેમાં

જાપાનેસે ઔર પ્રસિદ્ધ કરેવાલે.

માસ્તર. ત્રીભોવનદાસ લલુભાઈ.

હોમડા ચોક-સુરત.

અમદાવાદમાં,

ત્રણ દરવાજા પાસે સુહીઓળમાં આવેલા
શ્રી રત્નસાગર પ્રીન્ટીંગ પ્રેસમાં શા. અમરતસાલ
નેશીંગભાઈએ છાપ્યું.

આવૃત્તિ ૨ છ.

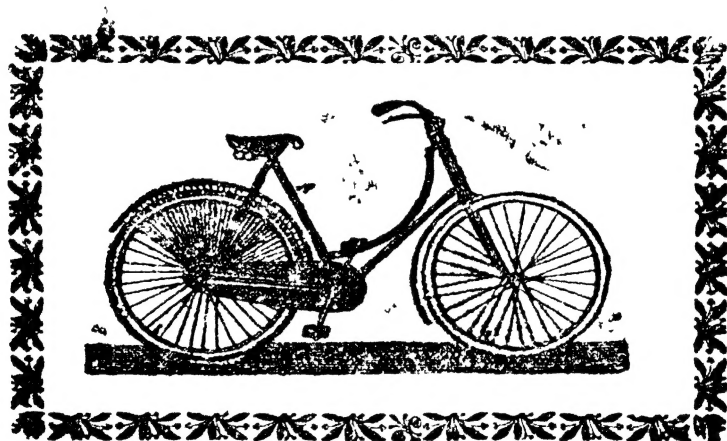
સંવત ૧૯૬૯

પ્રત ૧૦૦૦

સને ૧૯૧૩

કીંમત ૨ આના.

સાચી વિદ્યા યોગ્ય છે એવાનું
સંસ્કૃત સંસ્કૃત-સંસ્કૃત
૨૭૨

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૪૭૧૪ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ યમને જોનગીર

વિષય ૨, ૩૬૮ : ૩૭, ૩૮૮

ચમને બેનજર

ગઝલ ૧

મેરા દીલના દીવાના એ રાગ.

નજરીયાં યારને ખુબ મીલાઇ

બીન ગુને બીન મ્હેલે જલાઇ

નજ૦

અમરીત છુટા જાતસે કહેકે

પીલાઇ ઝેરકી પ્યાલી.

નજ૦

અબી—દીવારામજે નહીં મીલાં, દીલકો કયા આરામ,

જીનેસે મરનાં બધા જગ્ગે હે બિશ્વાચ

કાસે કહું મોરે કરમકી કલાશ્કોરે

અબે ન કોઇ સહેલાની

નજ૦

ઇલાસુ'દરી ગઝલ ૨

રાગ રૌણ.

ઝો ધન્ય મિત્ર ધન્ય પ્રીત, ધન્ય દોસ્તદાર

મિત્ર જુએ સુખી મીત્ર દુઃખે દુઃખી વિરલા એવા માર

પ્રેમી પુને પ્રેમીને તે નહીં બદલાની આજ

દુલડાં આપતાં બદલા વિનાં જુને નિર્મળ મીઠી જાસ

આઝી પ્રીત મિત્ર કાળે ઝેર પી જનાર

જતાં તો એવાં વિરલાં અર્મત માનનાર

મિત્ર રજ દુઃખને મેર માનનાર

નિજ દુઃખ મેહ તેને રજ સમ ગણી મહાલનાર

ઇલાસુ'દરી ગઝલ ૩

જાવરીયાં તોરી સગનમેં (૨)

બોલ મુવે બદનામ કરતહે

કહે તેરા છુટારે હાં જોબન છુટારે.

જાવરીયાં૦

માટે માટે મોહે રોજ સતાતે

કહે તેરા છુટારે હાં જોબન છુટારે.

જાવરીયાં૦

સાખી—જ્યા હમારા જયગા બિરહસે તોરી કસમ
 શીર ફીસ જીકીઆયગા બાલમ તું જુકી કસમ
 ચરમે દેયાજસે કહ હમકો ઇસારા હોવે
 નામહો આપકા ઐર કામ હમારા હોવે માંવસીયાં

ગઝલ ૪

મોરે અચ્છે પીયા વોહી દેશ ખુલાબો
 મોરા હીંદમેં જ્યા મબરાવતહે
 રેત અધેરી જગતકી બેરન,
 મચ્છલી રીતક પાવતહે
 ખીદંગ ફેંકદે જલીમ કોઇ જશકે લીયે
 ઇશરબી ૧ નજર ચરમે સુમેંસાકેલીયે
 તું અપને હુસ્ન ખુદા દાદકી અદાકે લીયે
 નકાબકાપસે ઉકાદે, જરા ખુદાકે લીયે.
 ખીતકી દુઃખીયા દરસકી હરસકી ખ્યાસી, કાહેમેં જ્યા બરસાવતહે.
 કરાર હોનો કહું બેકરાર કિસ્સે કહું
 જીનુકા જોરહે મેં બાર બાર કિસ્સે કહું
 તુંહી મુનૈ નસુને હામેં જાર કીરસે કહું
 ન કોઇ મુનીસો હમ્દમ ન ચાર કિસ્સે કહું.
 બિરહને તનમન કુંક દીયો

ચાંચદમ કોઇ હમમેં જાવતહે.
 મુઝે તો દરદે મહોજત સનાયા જતાહૈ
 તેરાખ્યાલ વહીરંગ લાયે જતાહૈ
 વો કોનહૈ જોતરકદરમેં આયે જતાહૈ
 મજે શીરાકકા સદમે દીખાયે જતાહૈ.

જીના બયા અજ પલપલ બારી
 નીંદ નદમબેર આવતહે.
 મજા કરાહે મોહજતમેં જોવકાપકા
 ચહ તર્જ ખુજ નીકાલાહૈ દીલ રખાપકા
 દીખા મહીતા કે અજ વકતહે રસાપકા
 મોજા મોજા મોજી ખદાપકા

કાંઠેકા દેર લગાવતહે

ખતા તો મુઝસે તરા ઇન્ટેગર કયો કરશે
 હુલી સુને ન તો જાકા કરાર કયો કરશે
 અલમસે જખમે દીસે દાયદાર કયો કરશે
 ખીજાં જખ આઘ તો ઇસ્તે બહાર કયો કરશે
 ઉમંડ ઉમંડ કે પિયા નેન હમ્દારે
 નીલકા મેહ બરસાવતહે.

અજીજ ગઝલ ૫

રસમે હાશમીકા તાલિમે દીદાર મેં બીકું
 જમાના જુસ્કા શયદા ઉનકા આશીક જાર મેં બીકું
 મદીને જાનેવાસો કાફરો ઠેરો જરા ઠેરો
 હુમારે સાથ ચલનેકે દિયે તયાર મેં બીકું
 નખીજ બહરે ધસ્યાંમેં ફસીછે ઉમ્મકી કીસ્તી
 લમાદીજો જો એક ઠોકરતો પલ્લેપાર મેં બીકું
 કહા યુરુરને જખ દેખા જમાલે પાક હઝરતમે
 ખરીદારામેં હજરતકે સરે બાજર મેં બીકું
 ખબર લીજો ગદ્દ કીજો માલ અપના દીખા દીજો
 એક અદતા ખાદિમે, તેરે એ સરકાર મેં બીકું
 ગુલામાને નખી હુ એ અજીજ ઇસ્વાસ્તે મેચક
 કમ્મકે જીતતુલ શીરૈસકા દકદાર મેં બીકું

દીલખર ગઝલ ૬

દીલા તા હું દીયા લેનાહું ઐયાર ફરીમાદ કરતાહે
 મગર દોપુર સીતમ જખીમ, તુએ કખ માદ કરતાહે
 ખતાઓ કયા તુમેહેં ચહ ઇસ્ક કયા ખેદાદ કરતાહે
 ઝીટાકર હસ્તી એ આશીક કાબીખુન માદ કરતાહે
 ફતાકે ખાદલખલાને કહા વ્યાકર સરે મકસદ
 હમારા કેસ અખ ઉજળવતન આખાદ કરતાહે
 કતર કર નોચકર પર બાંધકર સયાદ બુલબુલમે,
 કબીતો કેહ કરતાહે કખી આખદ કરતાહે
 હજરો ગરદને ઝુકબતીહે શીકે અહાલતમેં સુએ
 ખજારા કલકા જખ નોક, જલ્લાદ કરતાહે.

દાઢ આશીકહે વીરાના, બગેર આજ જલવએ બના
વેઠ દીલબર દેખીયે કબતક ચ્હે ધર અખ તક કરવાદે.

રોનકદહલ ગઝલ ૭

બાંધકર કાંતીલ કમરસે અખતો ખંજર લે ચલા
કોઇ દમ જતાહે સુન ભેના કેવોસર લે ચલા
ક્યા જીયાં મેંબી કશીશયી અખરએ ખમદારકી
ખાતો ખાતોમે વો દીલ પહલુસે કયો કરલે ચલા
ખાનએ દીલમે કુઆ ગુલ રોકના મહેમાનકો
ખીંચકર જખ તીરવો સીનેસે બહાર લેચલા
હીતો ધમાં જતો દીલસખરો ખીરદ હોસા કરાર
અમજઓ નાજે અદાસે વોબી સુગર લે ચલા
શીર દીખાદે ચ્હ તમાશા ફેર દે શીર દીલ મેરા
શીર મેં દેખુ કીસ તરફ પહલુસે કયોકર લે ચલા
શીર ક્યા ખેતાખદરદે હીજરે ને શીર દમ ચલા
શીર હઠા સીને મેં શીરવો જાને સુજતર લે ચલા
ખોચ હય મુઝકો ન કરલે શીરવો જાલીમ પર કબી
નામએ શોક આજ અપના શીર કબુતર લે ચલા
શીર લગી ધુન મયે કશીકી શીર હઠી ઠાલી ધટા
ખીંચકર શીર મય કદોમે શોકે સાગીર લે ચલા
મલ રહાયા દેરસે, રોનક કહેજેકો કોઇ
ભેના ભેના મામનાવો, દીલ ચુરા કર લે ચલા

મુજતફ ગઝલ ૮

અરે જાલીમ તું યો તરસાકે હમકો મારડાભેખા
ન દીલકે વલ્લસે મેરે કબી આખીર નીકાભેખા
જલાતા આતીશી ગમમેદે કયો મુજકો ખતાજલીમ
જલોકે દીલ જલાકર ક્યા બલા ઉનકી દખાભેખા
કહો એ દોસ્તો બહરે ખુદા આકર મીવે મુઝલે
જે દુસ્તન એકજ માના હેતો આકર ક્યા બના ભેખા
હખીમે કિબરી મારખસે ગુન્હેગારાને હમતકો
ખરોજે હસર સર શિજદે જા રખકર ખખજવા ભેખા
લજલી ઉસકે રખકી મિસ્ત્રે મુસા દેખકર મુજલર
ત્યાએ ખેખુદીમે મુહકો જાપને કુખા ભેખા

અછળ ગઝલ ૯

દલાલી દુરન કયાહે છસપે સગદા દમ નીકલતાહે
 હશીનો પર શીંગ હોતા હુઆ આલમ નીકલતાહે
 વોહ કાતીલ તેગે અઅર ખીચતા છસદમ નીકલતાહે
 તો લાખો કલ્સ હોતે સેંકડોકા દમ નીકલતાહે
 ન ખોતા તુખમે ઉશરતઐદીના ધસ આગે દુન્યામે
 સુનાહે ઉસમે રૂઝ નીકલામી તો પુર સમ નીકલતાહે
 જો આતાહે મેરે મરકદપે બાદે કાતકા કે વોહ
 નીકલતા હેતો પુર ગમગીન પુરમાતમ નીકલતાહે
 હજારો મુરદે છ ઉઠતેહે શૌરન ઐ અછળ ઉસદમ
 અરાએ સેર જખ વોહ ધસીમે મરયમ નીકલતાહે

કસીદી જલાલી ગઝલ ૧૦

તેરા શિવા અતા ઓર મેં ગુન્હેગારોમેં હું
 તેરી રહમતપર હું નાજાં ગો ગુન્હેગારોમેં હું
 જર્મ અખશે યા સન્નદેહે તું ઝીકો ધખતીયાર
 તું મેરા ગદકાર મેં તેરે ગુન્હેગારોમેં હું
 દુરસ મતલબ ન રીજવાંકી મોહમતસે ગર્જ
 છરકા તાલા બહે ખુદા ઉરકે તલબગારોમેં હું
 કયા ગુલે ખાંસે ગર્જ કયા યુસુફે મિસરીસે કામ
 બનકે આશીક દરક અહમદકે ખરીદારોમેં હું
 કહેતેયે સહ આસીયો છુદે ખુદાઅ પાકકા
 બાંધકર શહેરા શશઅતકે મેં બાગરોમેં હું
 કહ ઉઠા હક લેકે આગોશે કર્મમે આપકો
 મુજપે તું નાજાં મેં તેરે ના જખરદારોમેં હું
 ચો કહું ગાયે જલાલી ઉસ શરીએ દલસે
 અખસવા મુજકો ખુદાસે મેં ગુન્હેગારોમેં હું

કસીદા અછળ ગઝલ ૧૧

શરી ઉલમજ નખી હામીએ ફુલયા મુસ્તેશા તુમહો
 ખુદાકે રાસ્તેકે બર ગુજા રહનુમા તુમહો
 અહદ બેમીમ અહમદ એ દખીમે કિબરિયા તુમહો
 લગાહે ડર શીરીયતકા નહીં કહવા ખુદા તુમહો

ખુદાસે આપકો હરે કળ મેને મીલા દેખા
 બલા શીર કીસ તરહ કહ દેતા કે હકમે ખુદા તુમહો
 મરી જાને મોહોઅતકી મરજ કીયા રસુલુલાહ
 શશી તુમતો શશી તુમહો દુઆ તુમહો દવા તુમહો
 જમાલે પાકે હજરત દેખકર યુસુફની બોલઉં
 હસીનોમેં હસી વો સુરતે સમુલુત જહાં તુમહો
 કસમહે ઉમ મરીબો બેકસો નાચાર ઉમ્મતકે
 તુમ્હી હાદી તુમ રહબર હરેકકે પેસવા તુમહો
 અજીજ હજરત હોતેતો નહોતા યહ જહાં પ્યેઠ
 મેરી દાનીસ્ત મેંતો બાઇસે અન્ને સમાં તુમહો

કન્વાલી મહમદ ગઝલ ૧૧

દીખા દેયા ધલાહી તુંજ માલે સુસ્તેશ મુઝકો
 બહોત બેચેન હુયારબ મદીનેમેં ખુલા મુઝકો
 નહી કુચ્છ આ રજુહે બ ખુદા ઇસ્કે સિયા મુઝકો
 મદીનેમેં તમલ કરવો નખી બહેરે ખુદા મુઝકો
 મસીહા ખુદહે દીવાને જે કરતેહે દવા મેરી
 મેં ખીમારે મહમદહુ નહી હોગી શશી મુઝકો
 તમન્નાકી મીયાકીહોનહો અકરીરકી ખવાહીસ
 જે મીલજતી નખીકી એકજ રાસી ખાક યા મુઝકો
 નહી માલુમ કયા તુઝકો મેં શેદાએ “મહમદ,” હું
 શીસારે ગોર બહરે હકને તો દતના દીયા મુઝકો

કસીદા ગઝલ ૧૨

ખોઈ ઇસ્યાસે ખુદાકે પાસ રોતા જાઉંગા
 અસ્કસે દાગે ગુનાહ દામનકે પોતા જાઉંગા
 હાય ઇસદારે દુનામે કયા ઇસી સુરતસેમેં
 ઉમખોતા જાઉંગા ખરબાદ હોતા જાઉંગા
 એજુલેખાં મેરા યુરુદ આવેગા હમારાહે જવાબ
 જામતી જાયેગી કીમમત ચૌર જેં સોતા જાઉંગા
 કયો સતાતાહે ફલક પરતાયેગા તું મેં અગર
 સથ્થદેકો નેનકી તુરઅતપે રોતા જાઉંગા
 બાદે મુરદન મદેહ ખુવાનીકી રહેગા સંબસીલા

ખુદ્દ મેંબી નાઅતકે મોતી પીરતા જાડંગા
 ઉમરતે અહમદ હું લેલે કર મુઝે આગેશમે
 લોરીયાં ગાયેંગી હુરે ઝોરમે સોતા જાડંગા.
 લેચલોએ કાફે વાલો મદીનેજી તરફ
 મેવો અકબર હું તુમ્હારે પાઓ ઘોતા જાડંગા

ગઝલે કાઝી ૧૩

દમ બદમ અર્થસે આતી હયે સદા આજકી રાત
 દેખો વોહ આતે હયે મહમુમે ખુદા આજકી રાત
 આકે જીબરીલ લગે કહને કે ચલીયે હઝરત,
 આપકે દીદકા શૈદા હયે ખુદા આજકી રાત.
 સખ નખી કહને લગે અપની જહુકાકે મરદન,
 મીલને અહલસે ચલે શાહે ખુદા આજકી રાત.
 કહા અલ્લાહને કે ક્યાં ચાહીયે મેરે મહમુમ
 મેરી સખ સુનપે પુદાહ હયે શિદા આજકી રાત.
 હુરો ગીલમાનો મવક ઝોર સભી જીનો બશર,
 દમ બદમ પાહતે હયે સખ સલ્લેઅલ્લા આજકી રાત.
 કાઝી ચેહ વકત હયે કયું હાથસેતું ખોતા હયે,
 હોગી મકમુલ જો માંગેમા દોઆ આજકી રાત.

ગઝલ ૧૪

કરલગાહકો જમ ચલે વોહ લેલે ખેંજર હાથમે
 ખુદ બ ખુદ આને લગે આશક લીયે સર હાથમે
 અથુ શરિતો બહે ન જાએ મેરે કત્તે આરકાસે
 થામ લેતા કરતીયે મિસમીલકા લંગર હાથમે
 આધનેને કર દીયા મગર હુસને ચારકો
 હોગા મહેજરમે ગીરેઆને સિકંદર હાથમે
 દેખનેસે દીવ્ર ઠહેરતા હૈ ઉકા જલ્દી નકાબ
 દેખ લેના રહે જાએ દસ્તે ખંજર હાથમે
 મયકહોસે મીર જાતે હૈ ઝરાતુમ દેખ લો
 મયકા શીશા હૈ બમલમે દસ્તે દિજગર હાથમે.

કલીમ ગઝલ ૧૫

કરતી હમ કલ મુલકો તેરે અદાએ ખવાન

હય જાનો દીલ આસીરે મુઠ્ઠે દુતાએ ખવાળ
 યેહ મહરો માહ હુને હમ સપદાએ રૂએ અનવર
 આલમમેં જિસ્કો દેખો વોહ હય દિવાએ ખવાળ
 મકસદકે મોતીયોંશે બરતા હય ચખ્ખું દામન
 આતા હય જોશપર જળ લહેરે આતાએ ખવાળ
 મેરી યેહ દોઆ હય દીનરાત તુજસે ચારખ
 મકસદ બર આએ દીલકા મેરાએ ખવાળ
 અસકન્દરો ફરીદુકે દરપે જાએ કયું હમ
 કાફી હય આસને દવલત સરાએ ખવાળ
 હો તુરકી તજલ્લી ઝાહેર કયા હે તાજ કલીમ ખેસક
 ગર દુએ પુર ઝિયાશે પરદા ઉઠાએ ખવાળ

ગઝલ ૧૬

દુક પુરકેકો ઉઠાકે કુરખાન તેરે ખવાળ
 મુખકા મુજે દિખાદે કુરખાન તેરે ખવાળ
 યેહ તુજસે ઇલતેજ હે હકતકે રસાઇ હોવે
 વોહ રાહ તુ બતા દે કુરખાન તેરે ખવાળ
 યેહ અર્જ દસ્ત બસ્તા તેરી જનામમેં હય
 હકસે મજે મીલા દે કુરખાન તેરે ખવાળ
 અજમેરકે ઓ બસઇઆ જામે ફતા પીલાકર
 મેરી ખુદી મીટા દે કુરખાન તેરે ખવાળ
 કહતા હડે હરધડી યેહ બદા ગરીબ તેરા
 બિગડી મેરી બનાદે કુરખાન તેરે ખવાળ.

ગઝલ ૧૭

દુન્યાસ જળ ઉઠાએ ખીસ્તર શુલામતેરા,
 ચારખ ઝખાપે ઝારી ઉસદમ હો નામ તેરા.
 ખુતખાને છાન મારે કામેસેં દુહ આએ.
 દીલકે મકામેં પાયા અય જા મુકામ તેરા.
 મસજીદકે દરપે કયુકર હો પાસખાંકા પહેરા
 બે કેદ હયે ઇલાહી દરખારે આમ તેરા
 જન્નત મીલે કે દોઝખ દોનો તરેહસે ખુશ હું.
 સુખતર નું હયે મેરા મે હું શુલામ તેરા.

કરમા તેણ ન કયુંકર બરી હો સારેજહાંમે
બજતા હયે પંજ વકતા ને જતમે નામ તેણ
રહમતકા મુરહકબી તુજસા નહીં હયે અચરત,
હયે મરકે બહેરે ઈસ્યાં પ્રતર તમામ તેણ.

ગઝલ ૧૮

શીદાએ મુસતશ હોગા દીવે દીવાના તુરબતમે
બનેમા શમરએ શાહકા પરવાના તુરબતમે
પસે મુરદન જે સહરાએ મદીના યાદ આયેમા
ઉડાએગા કરનકી ધજલયાં દીવાના તુરબતમે
નકીરેત આકે દીખલ.એ જે જબ સુરત મુહમમદશી
કરંગા ઉસધકી મંય સીજદએ શુકરીના તુરબતમે
તો સુનકર વોહ ગરીકે દીલ રસુવે જીનનો આદમપર
પદંગા ઉસ ધડી સજવાત બેતાયાના તુરબતમે.

ગઝલ ૧૯

હસરત હય યા ઇલાહી જબ જન તનસે નીકલે
નીકલે તો યા મહોમદ કહકર જખાંસે નીકલે
જુલફે નખી કી જીસ જ તારીફ હોન કયુંકર
અતરે દીનાકી ખુશખો ઉસ અંજુમન સે નીકળે
આવમહો સખ મુઅત તર પોહયે જે પુએ હઝરત
ખુશખોએ મુસક ઐશી મુલકે ખુતનસે નીકલે
આકર સખાયે વસરખ કુશોકો રંગ બખરી
હોકર શયુક્તા ખાતીર ખુશખલ અમનસે નીકલે
રગરગ મેં ઈશકે આહમદ ગરહય તો કયા અજબ હય
આવાઝ ય મુહમમદ હરસુએ તનસે નીકલે

ગઝલ ૨૦

યેહ તો મય કયું કર કહું તેરે ખરીદારોં મેં હું,
તુ સરાપા નાઝ હય મંય નાઝ અંદારોં મેં હું,
કીસ તરહ પ્રયાદ કરતે હય બતા દો કાષદા
એ અસીરોં ને કદસ મંય નવ ગીરફ તારોં મેં હું,
છેડ દેખો મેરી મધયત પર જે આયે યેહ કહા,
તુમ વશદારોં મેં હો યા મંય વશદારોં મેં હું.

એ ગુનાહોં મેં અથા ઝાહીદ જો ઉસકો હુક ને;
મગ શીરત ઘોલી ઇધર આ મંય ગુનાહગારોં મં હું
કુલ મંય કુલોં મેં હું કાંટા મંય કાંટે મેં હું.
યાર મંય યારોં મેં હું અગયાર અગયારોં મેં હું.

ગઝલ ૨૧ - મહેમુદ.

આકર તુમહારે દરપર બદનામ હો ચુકા હું,
મેરી ખૂબર લો ખાળ ના કામ હો ચુકા હું,
સોંપા હું તુમકો પયારે દુન્યા વ દીન કી કનજી,
અખ પામ મેરે કયા હય એ દામ હો ચુકા હું,
ધરદા ઉઠાઓ રૂપસે મુખડા દીખાઓ ખાળ,
મંય ઇશક મેં તુમહા રે શુમ નામ હો ચુકાહું;
હય લાજ મેરી તુમકો તુમ લાજ રખામે મેરી,
મુઝકો યહી હય ખાળ ગ હારમે હો ચુકાહું,
માહમુદ જામ મીલા હય એક જામ વસલ ખાળ,
મખમુર મસત પીકર એક જામ હો ચુકાહું;

ગઝલ. ૨૨

કુરકત મેં મુજતીલાહું ખવાળ ઇધર તો દેખો
વદલાહ તડપ રહા હું ખવાળ ઇધર તો દેખો;
મુશકીલ કુશાઇ કીજયે હાજત રવાઇ કીજયે,
સો જાનસે શીદાહું ખવાળ ઇધર તો દેખો.
ચાહે બનાઓ મુઝકો. ચાહે ખીગાટો મુઝકો;
બદનામ હો ચુકાહું, ખવાળ ઇધરતો દેખો.
જાએ નીસાત કીસમ ખીન તેરે મેરે આંકા;
એસ કહું એ નવા હું, ખવાળ ઇધરતો દેખો.
ખવાળ મુઘન ચીશતી લીલલાહ બચાવ કીશતી
તુદાન મેં રસાહું ખવાળ ઇધર તો દેખો;
અજમેર મેં મુઝા લો રોઝા મુઝે દીખા દો,
હલકત મેં મર મીટા હુંખવાળ ઇધર તો દેખો.
કહયે મેરી ખતા બી મુનતે નહીં ઝરા બી,
હરદમ પુકાર તા હું ખવાળ ઇધર તો દેખો;

ગઝલ ર૩ અકબર કંવાલી તરઝ.

હમ ગુન્હેગારોંપે તેરી મેહરબાની ચાહીયે,
 સખ ગુન્હે મીટ જાઈયે રહેમતકા પાની ચાહીયે,
 પુસ્તપર મોહરે નયુ વત કરકે ખાલીકને કહા,
 કુચ્ચો અય પ્યારે મેરી તુજકો નીશાની ચાહીયે,
 કહેતે હેં ખાલીકસે હજરતમેં તેરા મહેયુગ હું,
 ખુદમેં સખ ઉમ્મતી મહેયુગ જાની ચાહીયે,
 દેખકર મહેરાજમેં સામાન ફરિસ્તોંને કહા
 અયસા મહેમાં ચાહીયે યું મહેરબાની ચાહીયે,
 હો મેરી પલકોંકી જાંમે મઝારે મુસ્તશ,
 આંખકે પરદોંકી વાં ચા બનાંની ચાહીયે,
 હીજરસે હને ખીસ્તરે ગમપર ગીરાયા હય મુઝે,
 ઐર કયા તાકત તુઝે અયનાં તવાની ચાહીયે,
 ફાસ્તાને ગમ કહાની ગમકી જુઝ આપકે,
 કીસકો કહેની ચાહીયે કીમકો સુનાની ચાહીયે,
 સાશીએ મહેશર નહિ મેરે ગુન્હાઓંકા શુમાર,
 અયસે આસીપર તુમહારી મહેરબાની ચાહીયે,
 જાન બહક તસલીમ હે છરકે રસુલીલાહ મેં,
 દુરબને અકબર મદીનેમેં બનાની ચાહીયે,

ગઝલ ર૪ કંવાલી તરઝ.

છશક કયાસે હે કીસી કામીલસેં પુછા ચાહીયે,
 કીસ તરહે જાતા હીલ તાબાંસેં પુછા ચાહીયે,
 કયા તકપનેમેં મઝાહેં કતવહોં પ્યારકે હાથ,
 ઉસકી લજઝતકો કીસી ખીસમીલસેં પુછા ચાહીયે,
 જસને ઉસકા ગમ ખાયા હો ઉસે માઅલુમ હે,
 તેમ અબરકી શીફત ધાયલમેં પુછા ચાહીયે,
 ચારકે મીલનેકા હમકો કોઇ તરાહ મીલતી નહિ,
 તરહે મીલનેકી કીસી વાસીલસેં પુછા ચાહીયે,
 આહ નાંસોકી હકીકત દેખતા હું હીજરમેં,
 કયા ગુજરતી હોગી તાબાં હીલસે પુછા ચાહીયે,

ગઝલ અમીર તરજ કંવાલી. ૨૫

દોવર મેં સાગીર રહે ગરદીશ મેપય માનાં રહે,
 મેંય કસોકે સરપે ચારખ પીરમંય ખાનાં રહે,
 જીવપે પરહ જાવે નજર તેરી વોહ દીવાનાં રહે,
 હાં નીમાહે ચાર તરજે એ હીજ રાના રહે.
 કયા ઇસીકો કહતે હેં જીશમેં વફાદારી સનમ,
 દુશમની હમસે રહે ગયરાંસેં ચારાનાં રહે,
 શીર ન કુચ પુંછોગે મજસેં કબરમેં મુતકર નકીર,
 મરતે દમ ચારખ ખ્યાલે રૂએ જાનાં નાં રહે.
 અયસે સાખી કે મેં સદકે જો પીલાએ બરકે જાન,
 સાખીયાં હરદમ સલામત તેરા મંય ખાનાં રહે
 કોઇ હો માતા કોઇ રોતા કોઇ હંશતા અમીર.
 મેં કરોં વાલોદા હર અનંદાજ મસ્તાનાં રહે.

કંવાલી ૨૬

હમારે હાલપે ચરમે ઇનાયત અપની રહેનેદો,
 મલે પર ફેરદો ખંજર મુરુવત અપની રહેનેદો,
 જલા કર ખાક કરડાલા તુમારી સુઝ ઉલ્લસતને
 લગે આગ એયસી ઉલ્લસતમેં મોહખત અપની, રહેનેદો,
 લીએ જાનેહો બઝમેં ગયેરમેં હમરાહ તુમ મુજકો,
 મેં આજ આયા ઇનાયતમેં ઇનાયત અપની રહેનેદો,
 ન મીલનાં ઇસમેં બહેતર હેં મીલે ગરબાહ મુદ્દત કે,
 તુમ અયેસી દુરકી સાહેબ સલામત અપની રહેનેદો,
 હમ અફસાન એ કુરખત ખ્યાં કરતે હેં અય મુઝતર,
 વોહ ધરમાને હેં ઝુતઝલા કર સીકાયત અપની રહેનેદો.

ગઝલ ૨૭ કમતર.

અયસાહે દો આલમ તુરે ખુદ મોરા કાહેકો જીયા તડપાવતહે.
 નતો સપનેમેં દરશ દીખાવતહે નતો મોકેમદીને ખુશવત હે.
 દીવાને બનકે બટકતા હું ઝમાનેમેં,
 હંજુર કીસ લીએ હે દેર તુમકો આનેમેં,
 કબી તો આપએ મેરે ગરીબ ખાનેમેં,
 અલા હો ફાએદા કયા કુચ મરે સતાનેમેં,

અબ નીચદીન પલછન જીયા મોરા ભરકર આગ લખાવતહે,
 કબીતો જલ્લએ અદસર દીખાઇએ હજરત,
 કબીતો જનએ તૈયબા ખુલાઇએ હજરત,
 હે ગરમે વહાંકાળી રાજે દીખાએ એ હજરત,
 ઉમદે બરદીસે શયદાંકી લાઇ એ હજરત,
 કહે મદીને જીયા મોરા કલખાવત હે તડપાવતહે,
 તડપ રહાહે દીસે એ કરાર પેહલુમે,
 ઉઠા હે દરદ મેરે યાર બાર પેહલુમે,
 નહિ હે દીલકા ગમખવાર પેહલુમે,
 કે જસસે દીલકો ઝરાહો કરાર પેહલુમે,
 દીનરેન કીસી શુરતસ માહે પલખર નીંદ ન આવતહે,
 દ્યારે હીન્દબી અબ મીસ્કે ખાર પેહલુમે,
 ખટક રહાહે મેરે હરબાર આંખાંમે,
 ઘુમ્હારે દીલકા હે ધન્ટેઝાર આંખોમે,
 બસી મદીનેકી જબસે બહાર આંખોમે,
 મેં કીસકે કહુ અયજાંને ખુદા મોહે હીન્દકી નગરી ન લાવતહે,
 ઘુમ્હારે હીજરેમે અબતક યે ઝંદગાનીહે,
 દીખાદો ચહેરે એ અનવરતો મહેરબાનીહે,
 નહિતો જાંન બી દેનેકા દીલમેંય દાનીહંય;
 ઝાંપે વરલકી કમતર કે યે કહાનીહે,
 લીયો જોગ મેહેઅબતોરે કારન ચેહી જીયા—મેં લાવતહે,

ગઝલ ૨૮ કંવાલી તરજ.

તરપકર જાંન જસદમ સીનએ ખીસમીલસેં નીકલેગી.
 દોઆએ મક ફેરત ઉસદમ લખે કાતીલસેં નીકલેગી,
 યકી દસિકાંહે હશરત બાદ મુરદન દીલસેં નીકલેગી.
 હમારી લાશ એક દીન કુશએ કાતીલસેં નીકલેગી,
 મીટાઇએ અગર મીટ જયગા લીખ્યા મુકદરકા.
 નીકાંલીએ અગર હશરત હમારે દીલસેં નીકલેગી.
 ધસી ઉમ્મેદપર મજનુને દીલસેં આહ ખેંચીથી.
 સમજતાયા કે લેલા પસ દએ મહેલસેં નીકલેગી,
 પતા આંસુઓંકા મેરે ગોશઅ દામનપર મીલતાહે.

ખખર કયાથી યે કીસ્તી હુજર સાહીબસેં નીકસેગી.
કલેજ થામલે વોહ શમ્મકા સર જસને કાઢાહે,
કે કરયાદ અથ દીસે પરવાને મહેશીબસેં નીકસેગી.

હુમરી ભેરવી. ૨૬

કોઇ કહે દે સાંવલીયાસે આયા કરે
દીસે સયદાં નળની જલાયા કરે-કોઇ.
આયા કરે મન લાયાકરે કોઇ કહેદે સાંવલીયાસે આયાકરે.
કબી તો આઇએ સાહેબ હમારી મહેશીબમેં,
કબીતો લાઇએ તસરીશ ખાનએ દીઝમેં,
મેરા ઉમરા હુવા ધર બસાયા કરે. કોઇ.
અગર રહેબી નહિ તુમ રકીયકે ધરમેં,
તો શીર યે દરદ હે કયસા હજુરકે સરમેં.
અયસી બાતેં ન મુજસેં બનાયા કરે.-કોઇ.
તુમહારી આહકા દમ શુબહો સાંમ કરતે હેં.
તુમહારી કેદમેં ઉદશતકા જામ ભરતે હેં.
કબી સપનેમેં દરશ દીખાયા કરે.-કોઇ.
જલા જલાકે મુજે ખાકમેં મીલા દોગે.
ખુદાકો હશ્વરમેં ખારે જવાબ કયા દોગે.
દીસે સયદાં ન જાની જલાયા કરે કોઇ.

ગઝલ ૩૦ ક૦વાલી

ફતાં હર ચીઝકો હય ઐર બકા અદનાહી અદલાહ હય,
દીસે નાંદાકો આલમમેં સદા અદનાહી અદલાહ હય,
કરે કયા જકે બેતુફા હમેં અયે ઝાહેદે મુશ્શીક
હમારે ખાનએ દીઝમેં બશા અધાહી અધાહ હય.
જહાં દેખા હય અમને એક ઉશાકો જલ્લેહ ગરખાયા
હરમ મેં બુતકદમેં જા બજા અધાહી અધાહ હય.
કહાંકા તુર અથ મુસ ! જો હોવે દીઝએ હકમેં
તું ઝરરાહ ઝરરાહ મેં જલ્લેહ તુમા અધાહી અધાહ હય.
ન જાનાં અથ દીસે નાંદાન તું ઉસ નકસે ઝાહીર પર
યે ફુયા યાર દીનકી હય સદા અધાહી અધાહ હય

કલીશમેં હરખમેં દેપરમેં મુરગાને ગુલશનમેં
જીધર દેમો ઉધર શુબ્હ હે શામ અણાહી અણાહ હય
જખાંપર મોહરે ખામોશી હયે લેકીન શીરલી અયે “વાશીલ”
હમારા તાઝેરે દીલ કહે રહા અણાહી અણાહ હય.

ગઝલ ૩૧ અકબર કબાલી

ખુદરાઝ અનલ હકકો વોહી ખોલ રહા હયે—
મનસુર કે પરદેમે ખુદા ખોલ રહા હયે—
લગ બન્ધતે હયેં અહેમદકા બી કયા નામ હયે શીરી—
યે મીમ તો મીસરીકી ડલી ધોલ રહા હયે—
મહેબુબ હયે અણાહકા ખાઝાર અઝલમે—
કીમત હુધ યુસરફી તો અનમોલ રહા હયે—
પડ પડકે ઉસે ખુદમેં જાતે હયેં મુસલમાન—
કલમા તેરા શીર દોમ કે દર ખોલ રહા હયે—
દન્દાને શહીદ આપકા હયે ગોહરે યકતા—
ઉમ્મત કે ગુનાહ મોતીયોમેં તો રહા હયે
હાંસીલ મુન્ન દોલત હયે યે શીરતે નખીકી—
દામન મેરા અરકો કે ગોહર રોલ રહા હયે—
અકબર નરો અકબર નરો કહે તે હંચ શીરસ્તે
જનતમેં જો ખુશ ખુલ કી તરેહ ખોલ રહા હયે—

ગઝલ ૩૨ અહેમદ દરનાઅત.

અલેક્સેં અલ્લાહકો જાનો ખેસેં ખીસમીલ્લાહકો,
તે સેંધા તેરા ધશારા બશ રસુલીલ્લાહકો,
સે સેં જાનાં પાછ તેરી જીમ સેં જાનાં અલી,
હે સેં હાફેજ હોગએ પરહકર કલાંમુલ્લાહકો,
ખે સેં ખીજમત ઉમરકી દીલસેં દીલમેં મેરે,
જાલ સેં ઝીકરે ખુદા બશ હેગા ખાક અલ્લાહકો,
સીનસેં શાહે રવાદસેં સાદી રહે વોહ,
જવાદસેં સાખીર કીયા હકને રસુલીલ્લાહકો,
તેમસેં તરફે ખુદા ઝોપસેં ઝાહેર હે તું.
અયનસેં આઝીઝ હું મેંય પોહચાદે બેપતુલ્લાહકો,
ગયનસેં ગરજતકા પરદા ફેયસેં ફરગાદે મુઝે.

ખાકસેં કાયમ કીયા હકને જે અખદુશ્વાહકો,
કાશસે કલમે નખીકા લામસેં તું લીખકે રખ,
મીમ તું મુજસેં મીલાદે બપ રસુલીલાહકો,
તુનસે નામે મેરા વાવસેં વાજીય હે તું.
હેયસેં હે હીજરત નખીકી લીખ તું ઇસ્લીલાહકો,
લામ અતેફસેં લાએલાહા હમઝે અય ખાલીકપર,
યેસેં હે યારેનખી ઉમ્મત રસુલીલાહકો.

શબ્દર.

વીરદે ઝખાનપે જનાખે મહમ્મદકા નામ હે
કાબેલ દરદ પરહનેકે અપના કલામ હે.

ગઝલ ૩૩ અકબર દરનાઅત.

પહેલે કમયે યે ઝમીં વો આશમાં તુંહી તોથા
અય ખુદાએ બેનીશાંમે બેનીશા તુંહી તોથા,
મીમ અહેમદકા નથા ચાલીશયે રખપર નીકાબ,
બસકે હર પરદેહમે ખાસદ ઇઝઝોશાં તુંહી તોથા,
કુમ્મ ઇઝની ચૌર અનહલ હક કહેતે ઉનકી કયામબદ
શમશ ચૌર મનસુરકે મુંહમેં ઝખા તુંહી તોથા,
ઝમઝમે સળ્જે નવાએ ફદ ખુલુહા ખાલદીન,
રંગ આઝીમે ચમત ઝારેજનાં તુંહી તોથા.

શબ્દર.

સોરે મનશુર અઝકુ જાઓ દારે મનશુર અજકુમ,
ખુદ ઝદી બનગે અનલ હકબર સરે દારદ મદાર.

ગઝલ ૩૪ અકબર કંવાલી તરઝ

હમ શુન્હેગારેપે તેરી મેહેરબાની ચાંહીયે,
સખ શુન્હે મીટ જાધગેં રહેમતકા પાની ચાંહીયે,
પુસ્તપર મોહરે નખુ વત કરકે ખાલીકને કહા,
ફૂંચતો અય પ્યારે મેરી તુજકો નીશાની ચાંહીયે,
કહેતે હેં ખાલીકમે હજરતમેં તેરા મહેબુબ હું,
ખુદમેં સખ ઉમ્મતી મહેબુબ જાની ચાંહીએ,
દેખકર મહેરાબમેં સામાન શીરસ્તેનિ કહા,

અયસા મહેમાં ચાહીયે શું મહેરબાની ચાહીયે,
 હો મેરી પલકોંકી જાગે મજારે મુસ્તશ,
 આંખકે પરદોંકી વાં ચા બનાંતી ચાહીયે,
 હીજરસે હને ખીસ્તરે મમપર ગીરાયા હમ મુઝે,
 ખોર કયા તાકત તુઝે અયનાં તવાની ચાહીયે,
 હાસ્તાને મમ કહાની ગમકી જુઝ આપકે,
 કીસકો કહેની ચાહીયે કીસકો સુનાની ચાહીયે,
 ચાહીએ મહેશ્વર નહિ મેરે શુન્દાઓંકા શુમાર,
 અયસે આસીપર તુમહારી મહેરબાની ચાહીયે,
 બન બહક તસલીમ હે ધરકે રસુલી રસુલીલાહ મેં,
 કુરબાને અકબર મદીનેમેં બનાની ચાહીયે,

ગઝલ ૩૫ કંવાલી તરજ.

કહકા કયાસે હે કીસી કામીલસેં પુછા ચાહીયે,
 કીસ તરહે જતાહે દીલ તાબાંસેં પુછા ચાહીયે,
 કયા તડપનેમેં મજાહે કતલહોં ખારકે હામ,
 હસકી લઝઝતકો કીસી ખીસમીલસે પુછા ચાહીયે,
 જસને હસકા મમ ખાયા હો હસે માઅલુમ હે,
 હેમ અખરકી શીદત ધાયલસેં પુછા ચાહીયે
 ચારકે મીલનેકી હમકો કોઇ તરહાં મીલતી નહિ,
 લરહેં મીલનેકી કીસી વાસિલસેં પુછા ચાહીયે,
 આહ નાંહીંકી હકીકત દેખાતા હું હીજરમેં
 કયા શુજરતી હોગી તાબ દીલસેં પુછા ચાહીયે,

ગઝલ ૩૬ અમીર તરજ કંવાલી.

હોવર મેં સાગીર રહે મરદીસ મેમ આનાં રહે,
 મેંય કસોકે સરપે ચારખ પીરમંય ખાનાં રહે,
 જીએ પરહ જાવે નજર તેરી વોહ દીવાનાં રહે,
 હાં નીગાહે ચાર તરજે મેં હીજ રાનાં રહે.
 કયા હસીકો કહેતે હેં રીસમેં વધાદારી જનમ,
 દુશમની હમસે રહે મમરાસે ચારાનાં રહે,
 ખીર ન કુચ પુછીએ મજસેં કબરમેં મુનકર નકીર,
 મરતે હમ ચારખ ખાએ રાએ જાવાં નાં રહે.

અય્યો સાખી કે મેં સઢકે ને પીલાએ બરકે જામ,
 સાખીયાં હરદમ સલામત તેરા મંચ ખાનાં રહે
 કોઇ હો ગાતા કોઇ રોતા કોઇ હંસતા અમીર,
 મેં કરેં વાલોકા હર અંતદાજ મસ્તાનાં રહે.

ગઝલ ૩૭ કંવાલી.

હમારે હાલપે ચસમે ઇનાયત અપની રહેનેહો,
 ગમે પર ફેરદો ખંજર મુરવ્વત અપની રહેનેહો,
 જલા કર ખાક કરડાલા તું મારી સુઝ હલકતને
 લમે આગ એયસી હલકતમે મોહખત અપની, રહેનેહો,
 લીએ જતેહો ખઝમે ગયેરમે હમરાહ તુમ મુઝકો,
 મેં બાજ આયા ઇનાયતસે ઇનાયત અપની રહેનેહો,
 ન મીલનાં ઇસસેં બહેતર હે મીલે ગરબાહ મુદકત કે,
 તુમ એયસી દુરકા સાહેબ સલામત અપની રહેનેહો,
 હમ અશ્સાત એ કુરખત બ્યાં કરતે હેં અય મુઝતર,
 વોહ શરમાતે હેં ઝુનઝલા કર સીકાયત અપની રહેનેહો.

ગઝલ ૩૮ કમતર.

અય્યાહે દો આલમ તુરે ખુદા મોરા કાહેકો છ્યા તડપાવતહે.
 નતો સપનેમેં દરજ દીખાવતહે નતો મોહેમદીને જુલવતહે.
 જીવાને બનકે બટકતા હું ઝમાનેમેં,
 હજુર કીસ લીએ હે દેર તુમકો આનેમેં,
 કબી તો આપએ મેરે ગરીબ ખાનેમેં,
 બલા હો શએદા કયા કુમ મરે સતાનેમેં,
 અબ નીશદીત પલઝત છ્યા મોરા બરકર આમ બમાવતહે,
 કબીતો જલ્લએ અસરક દીખાપએ હજરત,
 કબીતો જાનપે તેમખા યુલાપએ હજરત,
 હે ચસમે વહાંકાબી રોતો દીખાયે એ હજરત,
 ઇમેદે બરદીલે રોયદાંકી બાધ એ હજરત,
 અહે મદીને છ્યા મોરા કલપાવત હે તોડપાવતહે.
 તડપ રહાહે દીલે બે કરાર પેહલુમેં,
 હાહ હે દરદ મેરે યાર બાર પેહલુમેં,
 નહિ હે દીલકા ગમખ્વાર પેહલુમેં,

કે જીસસે દીલકો ઝરાહો કરાર પેહલુમે,
 દીનરેન કીસી શુરતસે મોડે પલખર ભી નીંદ ન આવલહે
 હમારે હીન્દબી અખ મીસે ખાર પેહલુમે,
 ખટક રહાહે મેરે હરખાર આંખોમે,
 પુમ્હાર દીલકા હે ઇન્તેઝાર આંખોમે,
 બસી મુદીનેકી જખસે બહાર આંખોમે,
 મેં કીસસે કહુ અયશાને ખુદા મોડે હીન્દકી નગરી ન આવતહે,
 પુમ્હારે હીજરમેં અખતક ચે ઝંન્દગાનીહે,
 હીખાદો ચહેરે એ અનવરતો મહેરબાનીહે,
 નહિતો જાન ભી દેનેકો દીલમેં હાનીહ'ત,
 જખાંપે વરસકી કમતર કે ચે કહાનીહે,
 જીવો જોગ મેં અખતોર કાને ચેહી જયા—મેં આવલહે,

ગઝલ ૩૯ કંવાલી તરજ.

લડપકર જાન જીસમ સીનએ ખીસખીસે નીકલેગી,
 દોઆએં મુઝ ફેરત હસમ બખે કાતીલસે નીકલેગી,
 ચહી ઇસકહે હથરત ખાફ મરદન દીલસે નીકલેગી,
 હમારી લાજ એક દીન કુચએ કાતીલસે નીકલેગી,
 મીટાઈગે અગર મીટ જયગા હીખખા મુકદ્દરકા,
 નીકાલીંગે અગર હથરત હમારે દીલસે નીકલેગી,
 ઇસ્તી કુમેલપર મજનુને દીલસે આહ મેં આપી,
 સમજતાયા કે લેલા પર હએ મહેમીસે નીકલેગી,
 પતા જોંસુઝોંકા મેરે જોશએ હામનપર મીલતાહે
 ખખર કયાથી ચે કીસ્તી કુખકર સાહીબસે નીકલેગી,
 કલેજા આગલે વોહ અમ્મકા સર જીમને કાટાહે
 કે ફરયાદ અખ દીલે પરવાને મહેશીસસે નીકલેગી.

રાએર.

હેયે માદર જો મરી કખર પર યારાને ડાલી હે;
 અગર વોહ યાર આ જાવે તો હસકી મહેરબાની હે.

ગઝલ ૪૦ હુમરી બેરવી.

કાઇ કહે દે સાંબલીયાસે આપા કરે

તે અખતોર નજાની જલાયા કરે—કોઇ.

આયાકરે મન બાયાકરે કોઇ કહેદે સાંવણીયા સે આયાકરે
 કબી તો આપજે સાહેબ હમારી મહેશીબમેં,
 કબીતો લાઇએ તસરીય ખાનએ દીલમેં,
 મેરા ઉજરા હુવા પર બસાયા કરે. કોઇ.
 અમર રહેલી નહિ તુમ રકીબકે ઘરમેં,
 તો શીર ચે દરદ હે કયસા હજુરકે સરમેં,
 અયસી ખાતે ન મુજસેં બનાયા કરે.—કોઇ
 પુન્હારી આહકા હમ શુબહો સાંમ બરતે હેં,
 પુન્હારી દેહમેં ઉલ્લટકા ભમ બરતે હેં,
 કબી સપનેમેં દરસ દીખાયા કરે.—કોઇ.
 જલા જલાકે મુજ ખાકમેં, મીલા દોમે.
 ખુદાકો હક્કરમેં પ્યારે જવાબ કયા દોમે.
 દીલે સપદાં ન જાની જલાયા કરે.
 મેઝ કહેદે સાંવણીયા સે આયા કરે.

સંજોર.

દર હાલકે મરકદસેં ચે આત્રીહેં સદાએ,
 બરખાદ કીસી સખ્સકી મહેનત નહિ જાલી.

મઝલ ૪૧ કંવાલી.

દનાં હર મીઠકો હમ ઐર બકા અજાહી અજાહ હમ,
 હીલે નાંદાદો આભમમેં સદા અજાહી અજાહ હમ,
 કરે કયા બકે બેતુજાહમેં અયે ઝાહેદે મુશ્કીક
 હમારે ખાંતએ દીલમેં બસા અજાહી અજાહ હમ,
 જહાં દેખા હમ હમને એક ઉશીકા જલ્લેહ મરપાયા
 હરમ મેં ખુતકદેહમેં જા બાજ અજાહી અજાહ હમ.
 કહાંકા તુર અય મુસફ જો હોવે દીલએ હકમેં,
 તું હરરાહ હરરાહ મેં જલ્લેહ તુમા અજાહી અજાહ હમ.
 ન જાનાં અય દીલે નાદાન તું ઉસ નકસે ઝાહીર પર
 ચે દુન્યા માર દીનકી હમ સદા અજાહી અજાહ હમ
 કબીસામેં હરમમેં દેખરમેં મુરગાને ગુલશનમેં,
 અધર દેખો ઉધર શુબહ સાંમ અજાહી અજાહ હમ
 અખાંપર મોહરે ખામોશી હમે ભેકીન શીરબી અયે “નાશીલ”
 હમારા તાએરે દીલ કહે રહા અજાહી અજાહ હમ.

गजल ४२ डाम.

ज्वाणमें खेष्टका मुण्डसे ठावे आण,
 जे नीकाल आणतो जोगेसुं वे वावे अण,
 जे कसी पर मेरे पुरा तेहये जावे आण,
 राहमे छोट गये काहसे वावे आण.
 डान हये मांहे अरण डान हये महेयुजे पुडा,
 अये हेत आबम के करीनासे नीरावे आण.
 कुंशीबाकार मेरे अण पुसे नते हये,
 कमलीवावे मुने कमलीमे कुपावे आण,
 डेजेते हये तुने शीर शीरके अध्राने सीरान,
 उजमगाते हये कदम डान संधावे आण.
 कमने पुख होके तुने सारी पुदाध नक्षी,
 अपये न-होका डीया तेरे हवावे आण.
 रंम कुदरत हये यहा गुन्यये भीस्वत हये यहा,
 अये गुले गुलखने लो लाक लभाम आण,
 खुरते लाला हये पर हाग जयां कासीना,
 पद रहे हये तेरे भीमार के जावे आण.

गजल ४३ अकणर कुवाली.

पुदराज अनल हकका वोही जाल रहा हये—
 मनसुर के परदेमे पुदा जाल रहा हये—
 लण न-घते हये अहेमदका भी क्या नाम हये
 वे भीम तो भीसरीका उली घाल रहा हये—
 महेयुज हये अल्लाहका पाजार अजलमे—
 हीमत कुछ मुसशकी तो अनमोल रहा हये—
 पद पडके जसे पुदमे नते हये मुसलमान—
 कबला तेरा शीर दोस के दर जाल रहा हये—
 इन्दाने खडीह आपका हये जोहर यक्ता—
 उम्मत के गुनाह मोतीयोमे तो रहा हये—
 कांसील मुने होलत हये ये शीरते नपीही—
 खमन मेरा अरका के जोहर रात रहा हये—
 अकणर नरे अकणर नरे कहे ते हय शीरस्ते—
 जनतमे जे पुख मुलकी तरेक जाल रहा हये—

મગ્ગ ૪૪ અઠત્થર.

અઠ્ઠળ ઇચ્છકા દોગે તરફ અસર દેલા
 ઈધર ખયાલ મલા યૌર ઉધર મલી લયલા
 સ્ત્રીયાહ ખાપ જે કાળેકુ કૈસને દેખા
 હુવા ન જાતે તો સ્ત્રીલા ઉઠા કે યાલયલા
 જમીન પુગને સહીદાને નાજ રૂશન તો હે
 રહે ખયાલ કે કનકા કશન નહો મયલા
 ગયા જે કાળેકો મજનુ તો ચેહ હુવા માંગી
 ઇલાહી મુન્ને જુદા હોન ઉલ્લસે લયલા
 જમી જે હથમે રીન્દોકો પીઆસ સ્ત્રીખ હો
 જુદાકે વાસને સાકી મુરાહી વ મયલા
 સુતાકે અકબરે મય કશને આજ તોળા કીધી
 ખપા હે હલકે રીન્દામે શૌર વા વચલા
 લુહી નહો કારી દીલકી બરી કુષ ખસતી
 બહોત ખુલંદ હૈ અકબર સદાએ વા વએજા

મગ્ગ ૪૫ બહેર.

ચેહ કયા કહા મુઝે જો બદનખાં બહોત અઝા
 સુનાલે યૌરબી દો ગાલીયાં બહોત અઝા
 તુઝેતો યૌરબી અશ ખારા ખાર કરતે હે
 હમીયે જોરો જહાં હાં મીયાં બહોત અઝા
 પુરા બલા હમે કહિંતસ કાયદા કયા હય
 ચમનસે જાતેહેં અય ખાગળાં બહોત અઝા
 જે મંચ પુરાતો પુરા યૌર મળતો અઝા હે
 મીલો જહાનસે જાને જહાં બહોત અઝા
 નીસાર લાખસર એસે તુઝારે કંઠોપર
 કરેજે આપ મેરા ઇમતેહાં બહોત અઝા
 ખુદાને તુરકે સાંચામે તુમકો દાલા હે
 હમરમે હે તો એકત જવાન બહોત અઝા
 બહોત પસંદ મુઝે જોત્ર ચાલ હે અય બહેર
 કસમ ખુદાકી ચેહ તજે બયાં બહોત અઝા.

સમાપ્ત શુદ્ધ.

